

Система національно-патріотичного виховання реалізується через систему громадянської освіти, яка охоплює всі етапи, рівні та ступені освіти, використовує стандарти освіти, діє на підставі нормативно-правових актів, що регулюють відносини між усіма учасниками освітнього процесу.

Таким чином, актуалізація системи національно-патріотичного виховання дасть змогу розвивати патріотичну свідомість у молодого покоління, формувати почуття вірності та любові до Батьківщини, зміцнювати повагу до національних, історичних, культурних і духовних цінностей Українського народу, а також знати та розвивати історико-культурні надбання і традиції української держави, спілкуватися державною мовою, використовувати державні символи України, проявляти турботу про спільне благо, природу, зберігати та шанувати національну пам'ять, формувати активну громадянську позицію.

Список використаних джерел:

1. Бондаренко З. До питання про менеджмент та супервізію волонтерської роботи. Соціальна педагогіка: теорія та практика, 2015. Вип. 2. С. 43-53.
2. Бостон Л., Маєцька З. Волонтерство як форма взаємовідносин між державою і суспільством: з історичного досвіду країн Європейського союзу. Актуальні проблеми державно-правового розвитку України в контексті інтеграційних процесів. Запоріжжя: Просвіта, 2017. Вип. 1.
3. Буда Т. Соціальна робота у сфері зайнятості: державні пріоритети. Психологія і суспільство. 2014. Вип. 4. С. 132-136.
4. Буздуган Я., Никонович Я. Еволюція світового волонтерського руху. Віче, 2016. Вип. 12. С. 7-10.
5. Буркова Л., Кругла Н. Теоретичні аспекти дослідження волонтерства як категорії державного управління. Економіка і суспільство, 2019. Вип. 20. С. 547-556.
6. Вайнілович Н. Волонтерський рух у сучасному українському суспільстві: мотиваційний аспект. Методологія, теорія і практика соціологічного аналізу сучасного суспільства. Вип. 2. 2015. С. 407-410.

ФІСУНЕНКО Надія Олександрівна,
*доцент кафедри аналітичної
економіки та менеджменту
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат економічних наук*
ДІДЕНКО Олександр Вадимович,
*здобувач вищої освіти
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

ПРОЄКТНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ЯК ЗАСІБ ДОСЯГНЕННЯ МЕТИ ПІДПРИЄМСТВА

Сучасність тенденцій управління підприємством неможливе без основ проєктного менеджменту, який виконає важливу роль в становленні

підприємства на ринку. Але існуючи кризові явища в економіці України, зниження ефективності діяльності підприємств, які застосовують стандартні підходи до управління, призводить до пошуку новітніх підходів до управління підприємствами.

Протягом свого життєвого та виробничого циклу підприємства докладає великих зусиль, щоб відповідати сучасним напрямкам та основним тенденціям його розвитку. Протягом тривалого часу багато науковців досліджують сутність, особливості «проектного менеджменту», але спектр впровадження методології проектного управління в Україні, нажаль, не відповідають потребам суспільства.

У сучасному світі проектного менеджменту проекти, як правило, зосереджені на ефективності та операційній діяльності, що в загальному розумінні означає досягнення цілей за рекордно короткі терміни з використанням мінімальної кількості бюджетних коштів [3].

Горбаченко С. вивчаючи проблематику наголошує, що «традиційні методи менеджменту не дуже пристосовані для вирішення завдань ефективного створення нововведень. Тому часто спроби вирішити проблеми із реалізацією бізнес-ідей традиційними методами приводили до невдач та розчарувань. Навіть ретельно пророблені бізнес-плани без врахування особливостей процесів практичного їх впровадження, можуть залишитись лише на папері і не бути реалізованими. Застосування методів проектного менеджменту багато в чому вирішує ці проблеми і значно підвищує ефективність реалізації нововведень у підприємницьку практику» [2].

В своїх дослідженнях науковці Т. Андрєєва, Т. Петровська, Т. Титар визначають поняття «проектний менеджмент», проводять аналіз визначень «управління проекту» яке на їх думку є основною проектного менеджменту та формулюють власне визначення поняття «управління проектами – це застосування знань, методів, навичок, засобів та технологій до проекту в умовах наявних матеріальних та не матеріальних ресурсів підприємства з метою досягнення найкращих результатів його діяльності» [1].

Отже, головними перевагами підходу проектного менеджменту на управління підприємством є:

- підвищення якості та ефективності співробітників за рахунок продуктивних методів управління проектами;
- планування термінів і контроль результатів робіт, відповідно до графіку його виконання;
- можливість швидкого коректування цілей і завдань та термінів їх виконання, і, відповідно, при необхідності тактики проекту.

Утім, застосування проектного менеджменту на сучасних підприємствах в нашій державі стикається з деякими проблемами, що спричинюють доволі низький рівень успішності та реалізованості проектів. Серед них можна виділити: відсутність належного теоретико-методологічного підґрунтя управління проектами з урахуванням їх специфічних ознак, спрямування; недостатній рівень методичного забезпечення впровадження концепції

проектного менеджменту у процесі реалізації стратегічних змін; низький рівень організаційної та управлінської культури, і, в значній мірі, слабка стратегічна орієнтація менеджменту в переважній більшості сучасних підприємницьких структур [1].

Отже, враховуючи дослідження науковців можна стверджувати, що основними принципами проектного менеджменту як засіб досягнення мети підприємства є: ціленаправленість, що виражається в цільовій орієнтації на забезпечення кінцевої мети діяльності підприємства; системність, що передбачає планування термінів і контроль нововведень із системних позицій; пріоритетність, що означає визначення переваг першочерговим завданням, виходячи з загальної концепції стратегічного розвитку підприємства; фінансово-економічна безпека заходів, що плануються підприємством в межах мети його діяльності.

Список використаних джерел:

1. Андреева Т. Є., Петровська Т. Е., Титар Т. С. Проектний менеджмент як засіб досягнення мети підприємства. Вісник економіки транспорту і промисловості. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vetp_2011_34_222.
2. Горбаченко С. А. Проектний менеджмент: навч.-метод. посібник для підготовки здобувачів вищої освіти галузі знань 12 «Інформаційні технології». 2020. С. 263.
3. Мальська М. П., Мандюк Н. Л., Занько Ю. С. Корпоративне управління: теорія та практика. Київ: Центр учбової літератури, 2012. 360 с.
4. Фісуненко Н. О., Альошина Т. В. Інноваційна модель розвитку підприємства. *Економіко-правові аспекти господарювання: сучасний стан, ефективність та перспективи*: матеріали VIII Міжнар. наук.-практ. конференції (м. Одеса, 23-24 вересня 2022 р.). Одеса, 2022. 596 с.

СИДОРОВ Олександр Анатолійович,
*доцент кафедри аналітичної
економіки та менеджменту
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат економічних наук, доцент*
НОСОВА Ірина Вікторівна,
*здобувач вищої освіти
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

ПРОЕКТ ТА УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТОМ

Проект – це сукупність цілеспрямованих, послідовно орієнтованих у часі, одноразових, комплексних і нерегулярно повторюваних дій (заходів або робіт), орієнтованих на досягнення кінцевого результату в умовах обмеженості ресурсів і заданості термінів їх початку і завершення [1].

Наведемо ще декілька відомих визначень поняття «проект» (табл. 1).